

GÖMÖRI GYÖRGY

Költőt temetünk

*Kegyetlenül süt a nap,
veszedelmesen tűz le az ősz, tar
meg a gyéren hajazott koponyákra
a ravatalozó bejáratánál. Mennyi
virágot kaptál, Ottó! Mondhatnám:
virágtenger borítja hamvoid.
(Nálunk mindig kedveltek a halottak,
mivel már nem pofázhatnak vissza),
Barátod, Árpád, szól rólad, de az elhangzó
vers szerzője nem te vagy, hanem Weöres:
„mind elmegyünk” – mint fájdalmas
gordonkahang, továbbzeng most a szó,
miközben odaátrol biztosan kuncogva nézed
ezt a sok embert, akik meghatódnak
egy roppant (de mélyen igaz) közhelyen,
ami megszenteli a végső formaváltást.*

Apám panaszkodik

*Apám panaszkodik: nem töltök vele
elég időt folyton mászkálok futkosok
öreg írókat látogatok
– mikor jössz legközelebb? –
szeptember végén írta P. S.
(az egyik legmacsóbb magyar vers
bár ugyanakkor a legszebbek egyike)
– nem biztos hogy még itt találsz!” –
mondta 33 éve ezután még
huszonöt évig élt (utóbb már takaréklángon)*

*de az álom úgy hazudik hogy igazat mond –
tudom apám kire féltékeny és miért
akarja vele töltsek több időt
és ne múzeumokban meg képműveken*

